

ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ

МАТЕРІАЛИ ЗВІТНО-НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
СТУДЕНТІВ ФАКУЛЬТЕТУ МИСТЕЦТВ

Випуск 9

*Міністерство освіти і науки України
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова
Факультет мистецтв імені Анатолія Авдієвського*

Проблеми сучасної мистецької освіти

Випуск 9

***Київ
Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова
2017***

УДК 373.67:78
ББК 85
П 78

Рекомендовано Вченою радою
Факультету мистецтв НПУ імені М. П. Драгоманова
(протокол № 4 від 23 листопада 2016 року)

Редакційна рада:

- Федоришин В. І.** – доктор педагогічних наук, професор,
декан факультету мистецтв НПУ
ім. М. П. Драгоманова
- Щолокова О. П.** – доктор педагогічних наук, професор,
головний редактор
- Козир А.В.** – доктор педагогічних наук, професор
- Горбенко С. С.** – доктор педагогічних наук, професор,
заслужений працівник культури України
- Гуральник Н. П.** – доктор педагогічних наук, професор
- Завадська Т. М.** – кандидат педагогічних наук, професор
- Гризоглазова Т. І.** – кандидат педагогічних наук, професор,
науковий редактор
- Хоружа О. В.** – кандидат педагогічних наук, доцент
- Козинко Л. Л.** – кандидат мистецтвознавства, доцент

Проблеми сучасної мистецької освіти. – К.: Видавництво НПУ
імені М.П. Драгоманова, 2017. – 253 с.

© Колектив авторів, 2017
© Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2017

ЗМІСТ

Алексєнко О. ОСНОВНІ ПРОЦЕСИ МУЗИЧНОЇ ПАМ'ЯТІ ОСОБИСТОСТІ.....	8-13
Біздюра І. РОЛЬ ПРОВІДНИХ БАЛЕТНИХ ШКІЛ ТА НЕОБХІДНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ЇХ ДОСВІДУ У ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ-ХОРЕОГРАФІВ	14-19
Винокурова О. ВПЛИВ МУЗИКОТЕРАПІЇ НА ДІТЕЙ З ПОРУШЕННЯМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ.....	19-24
Вихристенко О. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МУЗИЧНИХ ІНТЕРЕСІВ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	25-33
Войтун А. КРИТЕРІЇ ТА ПОКАЗНИКИ РІВНІВ РОЗВИТКУ МУЗИЧНИХ УЯВЛЕНЬ СТУДЕНТІВ-ПІАНІСТІВ У ПРОЦЕСІ ВИКОНАВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	33-38
Гайович В. ДО ПИТАННЯ РОЗВИТКУ СПІВАЦЬКОГО ГОЛОСУ СТУДЕНТА В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ АКАДЕМІЧНОМУ СПІВУ.....	38-48
Германюк О. СУТНІСТЬ ТА ЗМІСТ ПОНЯТТЯ «ТВОРЧА САМОСТІЙНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ».....	48-54
Є Жань ПЕДАГОГІЧНІ ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ ХУДОЖНЬО- ОБРАЗНОЇ ПАМ'ЯТІ УЧНІВ-ПІДЛІТКІВ У ПРОЦЕСІ ФОРТЕПІАННОГО НАВЧАННЯ.....	54-58
Ієвлєва А. ЗМІСТ МУЗИЧНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ХОРЕОГРАФІЇ.....	58-63

Керницька В. ФОРМУВАННЯ МУЗИЧНОГО СМАКУ ПІДЛІТКІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ВОКАЛЬНИХ КЛАСИЧНИХ ТВОРІВ.	63-67
Корінець А. ЗБЕРЕЖЕННЯ ХОРЕОГРАФІЧНОЇ КУЛЬТУРИ ЗАКАРПАТТЯ У НАЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ МИСТЕЦЬКИХ ЗАКЛАДІВ РІЗНОГО РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ.	68-75
Куц Д. ФОРМУВАННЯ МУЗИЧНОГО СПРИЙНЯТТЯ У СТАРШОКЛАСНИКІВ-ПІАНІСТІВ ШКІЛ МИСТЕЦТВ ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА.	75-82
Ланге Н.-М. РОЛЬ ВИКЛАДАЧА У ПОДОЛАННІ СТРАХУ ПЕРЕД СЦЕНІЧНИМИ ВИСТУПАМИ У МАЙБУТНІХ АРТИСТІВ БАЛЕТУ.	82-88
Лі Цзінъизи ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ЕФЕКТИВНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА УПРАВЛІННЯ КОЛЕКТИВНОЮ ХОРЕОГРАФІЧНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.	89-94
Лу Жомен САМОСТІЙНА РОБОТА УЧНІВ ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА.	94-102
Лужецька К. ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕМЕНТІВ ВОКАЛОТЕРАПІЇ В РОБОТІ З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ НА УРОКАХ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТА.	103-107
Лясковський Д. ЗМІСТ ІНТЕРЕСУ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ТАНЦЮ.	107-113
Мазуренко М. РОЗВИТОК ХУДОЖНЬО-ОБРАЗНОГО МИСЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ НАРОДНОЇ ХОРЕОГРАФІЇ.	113-119

Новик Т. В. В. ПУХАЛЬСЬКИЙ – ВИДАТНИЙ ПРЕДСТАВНИК ВІТЧИЗНЯНОЇ ФОРТЕПІАННОЇ ПЕДАГОГІКИ.	119-123
Новіков В. КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ.	123-132
Панченко М. РОЗВИТОК ЕМОЦІЙНОЇ СТІЙКОСТІ ПІДЛІТКІВ НА ЗАНЯТТЯХ КЛАСИЧНОГО ТАНЦЮ.	132-139
Пилипчук А. РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ МУЗИЧНО-ХОРЕОГРАФІЧНОЇ ГРИ.	139-145
Писаренко М. ЗАНЯТТЯ В ХУДОЖНЬО-ТВОРЧИХ КОЛЕКТИВАХ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ДУХОВНОЇ КУЛЬТУРИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.	145-151
Пономаренко О. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ШКІЛ МИСТЕЦТВ ДО ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.	151-156
Пушкіна Л. ВИКОРИСТАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА.	156-165
Сачук А. КРИМСЬКО-ТАТАРСЬКИЙ ТАНЕЦЬ: ІСТОРІЯ ТА СЬОГОДЕННЯ.	165-171
Снежик А. ТВОРЧИСТЬ ХОРЕОГРАФА ЯК УНІВЕРСАЛЬНА ХУДОЖНЯ ДІЯЛЬНІСТЬ.	171-179
Соколова К. ФОРМУВАННЯ МИСТЕЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ-ХОРЕОГРАФІВ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА.	179-183

Стасюк О.
АКТИВІЗАЦІЯ ХУДОЖНЬОГО СПРИЙНЯТТЯ
ПІДЛІТКІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ
КЛАСИЧНОГО ТАНЦЮ В ДШМ. 183-188

Цзен Цзяньмін
СПЕЦИФІКА ФОРМУВАННЯ СПІВАЦЬКИХ НАВИЧОК
ПІДЛІТКІВ У ПОЗАКЛАСНІЙ РОБОТІ. 188-195

Цю Цзюньхау
РОЗВИТОК ІНТЕРЕСУ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОЇ
МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ У КИТАЙСЬКИХ ПІДЛІТКІВ
ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА. 196-199

Чень Веньфен
ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ ДО ВИКОНАВСЬКОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ПРОЦЕСІ
НАВЧАННЯ ГРИ НА ФОРТЕПІАНО. 199-205

Чернецька А.
ФОРМУВАННЯ СЦЕНІЧНОЇ КУЛЬТУРИ
МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ-ХОРЕОГРАФІВ
ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА. 205-209

Чжан Юйе
КОМПОНЕНТНА СТРУКТУРА ГОТОВНОСТІ
СТУДЕНТІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА З КНР
ДО КЕРУВАННЯ ХОРОВИМИ КОЛЕКТИВАМИ. 209-215

Чжоу Сінь Юй
ЗМІСТ ТА СТРУКТУРА ЕСТЕТИЧНОГО ДОСВІДУ
МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ. 215-219

Шинкарюк І.
СІЛЬВІ ГІЛЛЕМ - ВИДАТНА ФРАНЦУЗЬКА ТАНЦІВНИЦЯ. . 220-225

Штиль В.
ХОРОВЕ ВИКОНАВСТВО ЯК СПОНУКАЛЬНИЙ ВИД
ХУДОЖНЬО-ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ. 225-232

Яковенко Л.
ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ НІМЕЦЬКОЇ
ВОКАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ШКОЛИ. 232-243

Ян Чень
ТВОРЧА АКТИВНІСТЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ
ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА. 243-249

тренування м'язів, розтягування їх та вироблення сили передбачає долання багатьох труднощів як у фізичному, так і в емоційному плані. Учні мають терпіти біль, багаторазово виконувати однакові завдання, вчитися контролювати свої емоції задля створення художнього образу тощо. Дисциплінованість, працьовитість і терпіння – ті риси характеру, які необхідні не тільки в хореографічному класі, але і в побуті. Ці якості роками виховуються педагогами-хореографами і визначають успіх у багатьох справах.

Отже, заняття класичним танцем у підлітковому віці розкривають перед викладачем широке коло завдань пов'язаних як із суто технічною підготовкою танцівників, так і з проблемами емоційної стійкості майбутніх артистів.

Література:

1. Аршава І. Ф. Аспекти імпліцитної діагностики емоційної стійкості людини : моногр. / І. Ф. Аршава, Е. Л. Носенко. – Д. : Вид-во ДНУ, 2008. – 468 с.
2. Булах І. С. Психологія особистісного зростання підлітка / І. С. Булах. - К. : НПУ імені М. П. Драгоманова, 2003. - 340 с.
3. Буслаєва М. Ю. Организация образовательной среды педагогического колледжа как условие формирования эмоциональной устойчивости студента / М. Ю. Буслаева // Вестник ЧГПУ. – 2009. – № 2. – С. 12 – 24.
4. Вікова та педагогічна психологія: Дитинство, отроцтво, юність - М. : Академія, - 2000 р. - 624с.
5. Дикая Л. Г. Деятельность и функциональное состояние: активационный компонент деятельности / Л. Г. Дикая // Психологические проблемы профессиональной деятельности. – М. : Наука, 1991. – С. 93 – 111.
6. Отич О. Розвиток творчої індивідуальності особистості засобами хореографічного мистецтва [Електронний ресурс] / О. Отич – Режим доступу : www.nbuv.gov.ua/portal/ocum//20102/10.pdf

7. Подляшаник В. В. Професійна діяльність в екстремальних умовах: психологічне забезпечення відповідальності фахівця / В. В. Подляшаник // Професійна психологія: реалії та перспективи розвитку : зб. матеріалів конф. / за заг. ред. Ж. П. Вірної. – Луцьк : Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2008. – С. 233–237.

8. Психологія розвитку / Калашникова Л. В., Гурова О. М., Зубченко В. Г., Уличний І. Л. – Кіровоград: РВЦ кДПУ імені В. Винниченка, 1999. - 332 с.

9. Слободчиков В. И. Психологические проблемы становления внутреннего мира человека / В. И. Слободчиков // Вопросы психологии. - 1986. - № 2. - С. 14-22.

РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ МУЗИЧНО-ХОРЕОГРАФІЧНОЇ ГРИ

Пилипчук А., Холоденко В.

Стародавня мудрість говорить: „ Якщо твої плани розраховані на рік – сій хліб, якщо твої плани розраховані на десятиріччя – посади дерево, якщо твої плани розраховані на віки – навчай дітей”. Хореографічний гурток є тією лабораторією, де навчають і виховують, відкривають можливості кожної дитини, допомагають розкривати її власні потреби.

Практично в кожній дитині є творчий потенціал. У кожній є свої здібності, притаманні лише їй, і тому – унікальні. В зв'язку з цим, завдання сучасних хореографічних гуртків, системи позашкільної освіти в цілому – допомогти дитині відшукати, розпізнати і розвинути в собі ці здібності.

Не один рік вчителі вишукують і використовують новіші та ефективніші форми і методи навчання дітей. Спрямовують свою роботу не на обсяг засвоєних знань та умінь, а на гармонійний різнобічний розвиток особистості, створення можливостей реалізації унікальних здібностей людини, підготовку дитини до життя, її психологічну й соціальну адаптацію. Адже виключно розумовий розвиток дітей, їхнє інтелектуальне збагачення не

забезпечує всебічного розвитку особистості. Для досягнення гармонії у розвитку дитини велику увагу слід приділити її естетичному, моральному й фізичному вдосконаленню, подбати також про розвиток її емоційної сфери.

У сьогоденному вихованні дітей одним із актуальних питань є сформованість мінімально достатнього та необхідного рівня освітніх компетенцій дитини перших років життя, що забезпечує її повноцінний психофізичний та особистісний розвиток, психологічну готовність до навчання у школі.

Важливу роль у процесі виховання дошкільників відіграє хореографія, тому що танець за своєю природою є синтетичним видом мистецтва, який поєднує в собі духовно-культурний і тілесно-культурний компоненти, що сприяє різнобічному розвитку людини.

Ні для кого не секрет, що найкращий друг для сучасної дитини – це комп'ютер, а улюблене заняття – перегляд мультиків або комп'ютерні ігри. Діти стали менше спілкуватися не лише з дорослими, а й один з одним. А живе людське спілкування істотно збагачує життя дітей, розфарбовує яскравими фарбами сферу їхніх відчуттів. Сучасні діти стали менш чуйними до почуттів інших. Вони не завжди здатні усвідомлювати й контролювати свої емоції, керувати своїми почуттями, а це призводить до імпульсивності поведінки, ускладнень у спілкуванні з однолітками й дорослими.

Творчий потенціал дитини на початковому етапі її становлення розвивається й реалізується у дошкільних освітніх установах. Заняття хореографічним мистецтвом можуть стати дієвим засобом формування творчих якостей особистості, адже танець містить у собі безліч можливостей розумового, естетичного й етичного виховання дітей, сприяє розвитку координації їхніх рухів, пластики, граціозності та гнучкості. Провідним видом діяльності дітей дошкільного віку є гра, тому її застосування під час хореографічних занять, на наш погляд, сприятиме ефективному розвитку творчих здібностей у дошкільнят.

Метою нашої статті є обґрунтування важливої ролі гри у розвитку творчого потенціалу дітей дошкільного віку на уроках хореографії.

Усі педагоги-хореографи в один голос стверджують, що перший етап навчання хореографії повинен проходити в дошкільному віці. Обґрунтовують вони це тим, що, по-перше, діти вже фізично готові до занять танцями, по-друге, у цьому віці закладається основа для розвитку багатьох психічних процесів, по-третє, дошкільний вік – це період, у якому починає розвиватися творча уява. Останнє є найважливішою умовою опанування основ акторської майстерності, яка у свою чергу є складовою першого етапу навчання хореографії [1].

В основу першого етапу навчання необхідно покласти гру, тобто зробити її органічним компонентом заняття.

Гра – це спонтанна, природжена, повна радості своєрідна діяльність дитини, яка відбувається не заради якої-небудь зовнішньої мети, а для власного задоволення, для елементарної дії. Гра для дітей є засобом відображення навколишньої дійсності, способом проникнення в діяльність і стосунки дорослих. В ігровій ситуації дитина здійснює свої бажання, розв'язує проблеми, що притаманні її віку, нейтралізує свої емоційні конфлікти, виявляє своє ставлення до навколишньої дійсності. Гра – це шлях дітей до пізнання світу, в якому вони живуть [2, с. 73].

Створюючи той чи інший образ в грі дитина відверто вірить в те, що вона зображає – їхати на потязі, летіти на місяць, стати моряком, перетілитися в пірата чи будь-яку тварину. Адже у грі все умовно, все не насправді. Цікавій грі дитина віддається повністю. Тому не випадково К.Станіславський радив акторам вчитись у дітей, як треба перетілюватися. Але гра це не лише перетілення. Вона цінна тим що її можна використовувати для розвитку дитини, так як в ній закладені безмежні виховні можливості. Що стосується рухливої гри – це відмінний додаток до занять з хореографії для гуртківців дошкільного віку. Всі відомі педагоги говорять, що рух – це важливий засіб виховання, а також життєво необхідна

потреба дитини. Чим різноманітніші рухи, тим більше інформації отримує мозок, тим інтенсивніший інтелектуальний розвиток. Саме під час гри реалізується властива дітям висока потреба у рухах.

Гра створює місток до дійсності, сприяє соціалізації дитини, її підпорядкуванню ігровій спільноті і сприяє розвитку певних здібностей. Дитячі ігри дають первинний поштовх розвитку творчості в основі якого лежать творчі здібності.

Здібності – це те, що не зводиться до знань, умінь і навичок, але пояснює (забезпечує) їх швидке надбання, закріплення і ефективне використання на практиці. Здібності не можуть існувати інакше, як в постійному процесі розвитку: якщо ними перестати користуватися, вони з часом втрачаються. Лише завдяки постійним вправам, що пов'язані з систематичними заняттями хореографією, ми підтримуємо у собі і у своїх вихованцях відповідні здібності. Зокрема, важливим є побачити, надалі розвинути і підтримувати творчий потенціал у дітей. Виховання творчих здібностей дітей буде ефективним лише у тому випадку, якщо воно буде цілеспрямованим процесом, в ході якого вирішуватиметься ряд часткових педагогічних завдань, спрямованих на досягнення кінцевої мети. Здібності до творчості є в кожній дитині. Щоб їх побачити, треба надавати дітям можливість творити у будь-якій діяльності [3].

Під час організації та проведення хореографічних занять із дітьми дошкільного віку доцільно використовувати танцювальні вправи різного спрямування: пантомімічні (визразні рухи, пози, жести, міміку); танцювальні (рухи народно-сценічного, класичного, історико-побутового та сучасного танців); колективно-порядкові (фігурні та композиційні перешикування); корекційні (партерні а корегуючі рухи); музично-ритмічні (завдання на емоційне сприймання музики, музично-рухову координація рухів та розвиток уваги, передачу ритмічного малюнка); творчі (імітаційні рухи, творчі ігри та завдання) [5, с. 88].

Щоб робота над розвитком творчої активності була результативною, у навчальній хореографічній діяльності бажано використовувати вправи, спрямовані на наслідування. Для дошкільників цікаво відтворювати, наслідувати, наприклад, ходу тварин чи птахів. Такі заняття потребують правильного вибору педагогом різних способів стимуляції образної та моторної пам'яті дітей. Зокрема можна рекомендувати попереднє читання оповідань, коротеньких уривків про тварин, краще окремо про кожну: зайця, ведмедя, вовка тощо; розгляд інших малюнків за допомогою наочного допоміжного матеріалу. Такий спосіб готує дітей до відтворення характерних рухів пластики, дій, зображення окремих тварин і птахів. На хореографічних заняттях широко використовується вправа на кошачий крок, що стимулює розвиток пластичності, грації. Подобається дітям наслідувати й рух поїзда, машин, політ літака. Творча активність може починатися з наслідування. Наслідування – це не копіювання, а орієнтація на зразок. Воно сприяє розвитку своєрідності та індивідуальності дитини [6, с. 141].

Творчі здібності є сплавом багатьох якостей. І питання про компоненти творчого потенціалу людини залишається досі відкритим, хоча зараз існує декілька гіпотез щодо розв'язання цієї проблеми. Не дивлячись на відмінність підходів до їх визначення, дослідники одностайно виділяють творчу уяву та творче мислення як обов'язкові компоненти творчих здібностей.

Виходячи з практичного досвіду роботи з дітьми та вивчення науково-методичної літератури, можна зробити висновок про те, що розвиток і формування хореографічних здібностей дітей дошкільного віку є важливою проблемою хореографічної загальноосвітньої підготовки, одним із її основних пріоритетів, що свідчить про принципову важливість всебічного психологічного її дослідження.

Заняття хореографією мають величезне значення для фізичного розвитку дітей. Вони набувають стрункості, починають легко, вільно й граціозно рухатися, позбуваються від таких фізичних недоліків, як сутулість,

кlišоногість, зайва вага тощо. У них поліпшується координація рухів. Діти починають відчувати естетику поведінки в побуті; ввічливість стає нормою поведінки. Вони стежать за своєю зовнішністю, за чистотою, охайністю, витонченістю свого костюма та зачіски [4].

Яким би незначним не був результат, педагог повинен підтримувати зусилля дітей, стимулювати їх. Перед дитиною має ставитися зрозуміла і доступна мета. Дитина, яка буде зацікавлена у досягненні цієї мети, виявить і свою власну ініціативу, що є необхідним для виховання творчих починань. Дитячу ініціативу педагогові слід вчасно помітити і підтримати. Дитина побачить результати своєї праці і це принесе їй велику радість.

Отже, мистецтво танцю є доступним для опанування будь-якою дитиною незалежно від її природних даних та віку. Проте чим раніше залучити дітей до мистецтва хореографії, тим ефективніше будуть не тільки їхні творчі досягнення, а й роль у суспільному житті.

Дитячі танцювальні ігри розкривають і реалізують індивідуальні здібності, розкривають природні нахили і таланти, сприяють самореалізації та розвитку творчих здібностей. У грі її учасники вчаться думати, працювати, творити, набувають досвіду в різних ігрових ситуаціях і навіть такого, що допоможе в різних життєвих ситуаціях. У колективних іграх у дитини формується поняття про норми громадянської поведінки, виробляються організаційні навички, виховується прагнення до перемоги, сильна воля, стійкість, витримка. Спільний інтерес, викликаний грою, об'єднує дітей у дружний колектив.

Література:

1. Березева Г. Хореографічна робота з дошкільнятами / Г. Березова. – К.: Музична Україна, 1989. – 203с.
2. Близнюк О. І., Панова Л. С. Ігри у навчанні: Посібник для вчителів / О.І. Близнюк. – К.: Освіта, 1997. – 64с.
3. Маклаков А.Р. Загальна психологія / А.Р. Маклаков. — СПб.: Пітер, 2001. - С.568.

4. Мартыненко Е.В. Педагогические условия формирования хореографических умений детей 5-6 летнего возраста в дошкольных учреждениях: автореф. дис... канд. пед. наук: спец. 13.00.08 / Е.В.Мартыненко; Бердянский гос. педагог. ун-т. – Бердянск, 2005. – 24с.

5. Михайлова М.А. Танцы, игры, упражнения для красивого движения. В помощь музыкальным руководителям, воспитателям и родителям / М.А.Михайлова, Н.В.Воронина. – Ярославль: Академия Холдинг, 2000. – 112с.

6. Тараканова А.П. Система хореографического воспитания у школах і позашкільних закладах / А.П. Тараканова. – К., 1996. – 282с.

ЗАНЯТТЯ В ХУДОЖНЬО-ТВОРЧИХ КОЛЕКТИВАХ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ДУХОВНОЇ КУЛЬТУРИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Писаренко М., Глазунова І.

Проблема духовності молодого покоління набуває все більшої значущості у час швидкоплинних змін у суспільстві. Це обумовлено тим, що відбувається девальвація духовних цінностей, деформація зрушення в сфері духовного світу людини і як наслідок – зростання цинізму, егоїзму, грубості. Вихід із такого стану можливий лише за умови проведення цілеспрямованої роботи з формування духовної культури молоді. На цьому наголошується в державній національній програмі «Освіта» (Україна ХХІ століття), законах «Про освіту», «Про захист суспільної моралі», де підкреслюється, що основною метою розвитку системи виховання є духовне становлення особистості, формування її інтелектуального й культурного потенціалу як вищої цінності нації.

Реалізація виховного, розвивального впливу мистецтва на становлення особистості є однією з фундаментальних проблем в теорії і практиці педагогіки. Формування духовного світу людини, закономірності гармонізації її життя, забезпечення природного входження до соціального середовища складають нині особливо важливий предмет наукових пошуків.